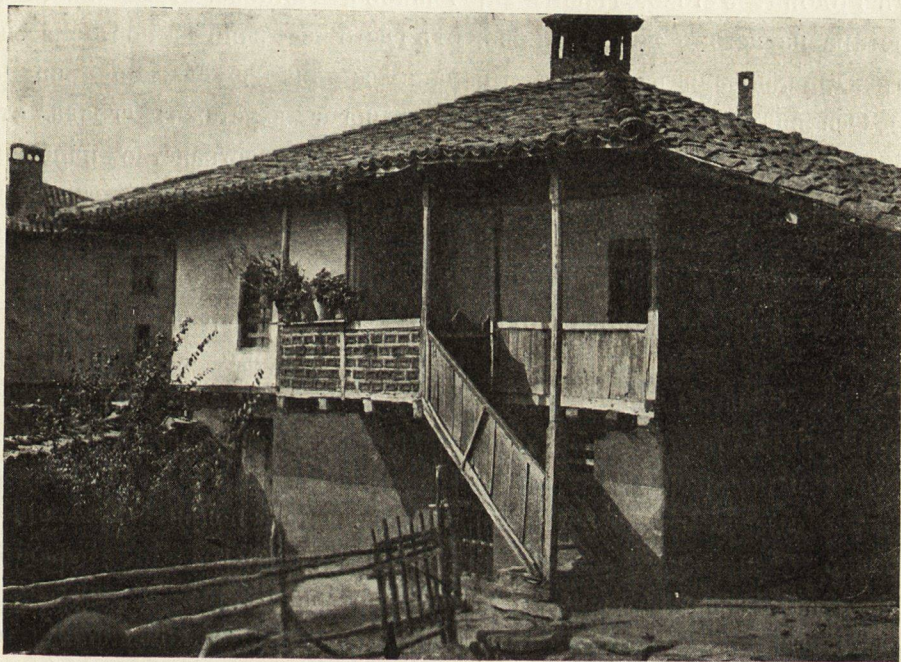

презъ зимата и пролѣтътъ тѣ сж работили изъ градоветѣ Гюмурджина, Кавала, Драма и околнитѣ имъ села, а лѣте върщайки се по роднитѣ си села, сж работили като строители на кжщя.

Родопския масивъ въ миналото е билъ граничната зона между българското царство и византийската империя и е билъ това за последната въ борбата ѝ съ нахлуващитѣ северни племена, каквото е билъ Дунава и равнината му, много вѣкове преди това за Римската империя. Редица крепости сж били издигнати тука за тази целъ и като такива отъ по-късната епоха на Византия, споредъ византийския императоръ

Обр. 60. — Срѣдногорска кжща въ с. Долно-Камарци.

Кантакузенъ, сж били известни деветъ крепости: Козникъ, Беаднось, Станимака, Айтось, Филипополесь, Св. Юстина, Кричимъ и Чепино. Въ вжтрешността на планината се поменава за четири области: тази на Смоленитѣ, заемала е сегашното Ахъръ-Челеби, областъта на Миропитѣ-Ахъръ-Челеби по горното течение на Арда, областъта Ахридось, която споредъ Акрополисъ е имала шесть укрепени града: Ефремъ, Мжнякъ, Перперикионъ, Остра, Кривусъ и Патмосъ. Четвъртата областъ е била Мара¹⁾.

По-късно тука сж живяли трима силни независими боляри Иванко, Деспотъ Славъ и Момчилъ войвода.

¹⁾ К. Иречекъ, — Пжтувания по България. стр.